

60

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 lutego 1969 r.

w sprawie pokrycia środków obrotowych przedsiębiorstw gospodarki mieszkaniowej i gospodarki komunalnej objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie § 19 ust. 1 uchwały nr 33 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych rad narodowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 58) oraz § 10 ust. 1 uchwały nr 34 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach, o których mowa:

- 1) w uchwale nr 33 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej zarządów budynków mieszkalnych rad narodowych (Monitor Polski Nr 6, poz. 58),
 - 2) w uchwale nr 34 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 59),
- zapasy i nakłady przyszłych okresów, z wyłączeniem zapasów i nakładów wymienionych w ust. 2 i 3, finansowane są w 60% funduszami własnymi w obrocie, a w pozostałej części kredytem bankowym.

2. Zapasy zbędne i nadmierne oraz nieprawidłowe nakłady przyszłych okresów finansowane są w całości funduszami własnymi w obrocie.

3. Zapasy sezonowe, rezerwy zapasów oraz sezonowe nakłady przyszłych okresów finansowane są w całości kredytem bankowym.

§ 2. W rozumieniu zarządzenia uważa się:

- 1) za zapasy — materiały wraz z kosztami zakupu (materiały podstawowe, materiały pomocnicze, paliwo, opakowania, części zapasowe maszyn i urządzeń, przedmioty niematerialne), półfabrykaty i produkcję w toku, nie zakończone roboty i usługi oraz towary i wyroby gotowe, roboty i usługi wykonane, lecz nie sprzedane,
- 2) za zapasy sezonowe i nakłady sezonowe — zapasy oraz nakłady przyszłych okresów, występujące w związku z sezonowymi wahaniami produkcji i usług, zakupu i sprzedaży, jak również w związku z warunkami transportu, uznane za takie przez bank,
- 3) za rezerwy zapasów — zapasy utworzone zgodnie z ustaleniami Ministerstwa Gospodarki Komunalnej w uzgodnieniu z centralą Narodowego Banku Polskiego,
- 4) za zapasy zbędne i nadmierne — zapasy nieprawidłowe w rozumieniu przepisów w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki uspołecznionej niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi, uznane za takie przez bank,
- 5) za nieprawidłowe nakłady przyszłych okresów — nakłady aktywowane niezgodnie z zasadami ewidencji księgowej, uznane za takie przez bank.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

61

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW I GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 14 lutego 1969 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

Na podstawie § 8 ust. 2 i 3 oraz § 18 pkt 2 i 3 uchwały nr 34 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o uchwale, należy przez to rozumieć uchwałę nr 34 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1969 r. w sprawie gospodarki finansowej przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Monitor Polski Nr 6, poz. 59),
- 2) o przedsiębiorstwach, należy przez to rozumieć objęte przepisami uchwały przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej,
- 3) o zjednoczeniu, należy przez to rozumieć zjednoczenie przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w miastach wyłączonych z województw lub wojewódzkie zrzeszenie przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej bądź wydział gospodarki komunalnej

i mieszkaniowej prezydium wojewódzkiej rady narodowej w województwie, w którym nie zostało utworzone zrzeszenie,

- 4) o organie finansowym, należy przez to rozumieć wydział finansowy prezydium rady narodowej stopnia wojewódzkiego albo powiatowego lub prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu albo osiedla, której przedsiębiorstwo podlega,
- 5) o wydziale gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, należy przez to rozumieć dysponenta głównego w zakresie części 88 w budżetach rad narodowych stopnia wojewódzkiego i powiatowego lub prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu albo osiedla.

1. Wpłaty z zysku.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa dokonują rozliczeń z budżetem rady narodowej z tytułu wpłat z zysku miesięcznie, kwartalnie i rocznie. Wpłaty miesięczne, oraz kwartalne, w tym również wpłaty za IV kwartał, dokonywane na podstawie

nie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego, traktuje się jako wpłaty zaliczkowe, a wpłaty roczne po zweryfikowaniu wyniku i zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego — jako wpłaty ostateczne.

2. Podstawą obliczenia wpłat z zysku do budżetu jest:

- 1) przy rozliczeniach miesięcznych — planowana wpłata, ustalona w planach finansowych przedsiębiorstw na poszczególne kwartały,
- 2) przy rozliczeniach kwartalnych (w tym również za IV kwartał) — zysk wykazany w kwartalnych sprawozdaniach finansowych (w nie zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym), zmniejszony o odpisy na fundusz zakładowy oraz o ujawniony zysk nieprawidłowy i zysk niezależny od działalności przedsiębiorstwa,
- 3) przy ostatecznym rozliczeniu rocznym — zysk wykazany w zatwierdzonym rocznym sprawozdaniu finansowym, zmniejszony o odpisy na fundusz zakładowy i zyski wymienione w pkt 2.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa ustalają w rocznych planach finansowych kwartałne oraz roczne wpłaty z zysku w zależności od planowanego wskaźnika rentowności, natomiast rozliczeń z tego tytułu dokonują na podstawie faktycznie osiągniętego wskaźnika rentowności.

2. Rentowność przedsiębiorstwa określa się stosunkiem procentowym kwoty zysku ogółem do kosztu własnego sprzedaży z całokształtu działalności przedsiębiorstwa wraz z kosztami działalności pozaooperacyjnej. Przy obliczaniu rentowności na podstawie sprawozdań finansowych zysk ogółem należy zmniejszyć o ujawniony zysk nieprawidłowy i niezależny od działalności przedsiębiorstwa.

3. Przy rentowności nie przekraczającej 3% wpłaty z zysku do budżetu wynoszą 10% podstawy określonej w § 2 ust. 2 pkt 2. Przy rentowności przekraczającej 3% wpłatę z zysku do budżetu zwiększa się o 3% tej podstawy za każdy procent wzrostu rentowności ponad 3% (np. przy rentowności 4% stawka wpłaty z zysku do budżetu wyniesie 13%, a przy rentowności 4,99%—15,97%), z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 2 i 3 uchwały.

4. Obniżenie stawek wpłat z zysku do budżetu, o którym mowa w § 3 ust. 3 uchwały, może mieć zastosowanie między innymi do rozliczeń z budżetem przedsiębiorstw o sezonowej działalności, co do okresów kwartalnych, w których występuje wysoka rentowność, a poprzedzających okresy zmniejszonej działalności, w których przedsiębiorstwa mimo rozliczenia kosztów w czasie wykazują straty lub rentowność poniżej 3%.

§ 4. Przedsiębiorstwa przekazują zaliczkowe miesięczne wpłaty z zysku w terminie do dnia 25 każdego miesiąca w wysokości $\frac{1}{3}$ planowanej na kwartał wpłaty z zysku.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa dokonują wpłat zaliczkowych kwartalnych w terminie 10 dni od daty przewidzianej dla sporządzenia sprawozdania finansowego za dany okres.

2. Przy rozliczeniach kwartalnych wpłaty z zysku do budżetu ustala się mnożąc podstawę obliczenia, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, przez stawkę wpłaty z zysku, wynikającą z osiągniętej rentowności (§ 3 ust. 2 i 3) ustalonej na podstawie kwartalnego sprawozdania finansowego oraz za IV kwartał na podstawie nie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa dokonują ostatecznego rozliczenia wpłat z zysku do budżetu na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego w terminie 10 dni od daty zatwierdzenia tego sprawozdania.

2. Przed dokonaniem ostatecznego rozliczenia rocznego zyski przedsiębiorstw podlegają weryfikacji (§ 2 ust. 2 uchwały).

3. Zysk nieprawidłowy i niezależny od działalności przedsiębiorstw podlega przekazaniu w terminie określonym w ust. 1 i w § 5 ust. 1.

4. W razie dokonania wpłat z zysku nieprawidłowego do budżetu (§ 2 ust. 7 pkt 2 uchwały) przed zatwierdzeniem rocznego sprawozdania finansowego, stosuje się odpowiednio przepis § 10 ust. 3.

§ 7. Wpłaty z zysku, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 oraz w § 2 ust. 7 pkt 2 uchwały, przedsiębiorstwa przekazują na rachunek bankowy dochodów budżetu terenowego właściwego organu finansowego.

§ 8. Przedsiębiorstwa dokonując wpłat z zysku przesyłają organom finansowym deklaracje wpłat z zysku (wzór Min. Fin. nr 2080) w terminach przewidzianych dla sporządzania kwartalnych i rocznych sprawozdań finansowych.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo, które otrzymuje dopłatę na wyrównanie opłat i stawek taryfowych (rozdział 4), dokonuje wpłaty z zysku do budżetu — w razie nieotrzymania w terminie zaplanowanej dopłaty budżetowej — jedynie w wysokości różnicy między należną od przedsiębiorstwa wpłatą z zysku a przysługującą mu dopłatą budżetową. Jeżeli zaplanowana dla przedsiębiorstwa dopłata budżetowa jest wyższa od należnej wpłaty z zysku, wówczas przedsiębiorstwo może zmniejszyć o brakującą kwotę przelewy środków na rachunek funduszu rezerwowego i funduszu inwestycyjno-reмонтowego.

2. Z chwilą otrzymania zaplanowanej należnej dopłaty budżetowej przedsiębiorstwo obowiązane jest dokonać w ciągu 5 dni przelewów z tytułu wpłaty z zysku i odpisów na fundusze, o których mowa w ust. 1.

3. W razie niedokonania wpłat do budżetu w terminie określonym w ust. 2 stosuje się przepisy § 10 ust. 1 i 2.

§ 10. 1. W razie niedokonania przez przedsiębiorstwo wpłat w terminach określonych w § 4, § 5 ust. 1 oraz § 6 ust. 1 bank na wniosek organu finansowego dokona przelewu należnej kwoty wpłat z zysku do budżetu, obciążając rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa.

2. Przedsiębiorstwa, które nie uiszczą w terminach ustalonych w zarządzeniu należnych wpłat z zysku, przekazują na rachunek właściwego organu finansowego odsetki za zwłokę w wysokości ustalonej w odrębnych przepisach za każdy dzień zwłoki.

3. Jeżeli dokonane miesięczne wpłaty z zysku przekraczają kwoty należnych wpłat kwartalnych, a te z kolei wpłatę roczną, organ finansowy zalicza nadpłacone kwoty na poczet wpłat okresu następnego lub dokona zwrotu w terminie 5 dni od daty otrzymania odpowiednich wniosków przedsiębiorstwa.

2. Odpisy na fundusz rezerwowy.

§ 11. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się z części zysku po dokonaniu wpłat do budżetu i odpisów na fundusz zakładowy.

2. Na fundusz rezerwowy przedsiębiorstwa odpisuje się kwartalnie część zysku w wysokości nie mniejszej niż 2% planowanego na kwartał osobowego funduszu płac. Z chwilą zgromadzenia przez przedsiębiorstwo sumy wynoszącej 8% planowanego rocznie osobowego funduszu płac, środki uzyskane z dokonywanych w dalszym ciągu odpisów przedsiębiorstwo przekazuje na fundusz rezerwowy zjednoczenia.

3. Środki funduszu rezerwowego przedsiębiorstwa są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym „Fundusz rezerwowy” w oddziale banku finansującego działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwa dokonują zaliczkowych odpisów na fundusz rezerwowy miesięcznie w wysokości $\frac{1}{3}$ planowanego na kwartał odpisu i dokonują przelewu środków w terminie do dnia 25 każdego miesiąca.

2. W okresach kwartalnych przedsiębiorstwa dokonują odpisów na fundusz rezerwowy pod datą ostatniego dnia kwartału. Przelew środków z rachunku rozliczeniowego na

rachunek funduszu rezerwowego następuje w terminie 10 dni od daty ustalonej dla sporządzenia kwartalnego (rocznego) sprawozdania finansowego.

3. Przedsiębiorstwo dokonuje ostatecznych odpisów rocznych na fundusz rezerwowy w wysokości planowanej, nie mniejszej jednak niż 2% planowanego rocznie osobowego funduszu płac, pod datą 31 grudnia, a przelewów wyrównawczych — na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego w terminie 10 dni od daty zatwierdzenia tego sprawozdania.

4. W terminach określonych w ust. 2 i 3 przedsiębiorstwo dokonuje przelewu środków funduszu rezerwowego przedsiębiorstwa na rachunek funduszu rezerwowego zjednoczenia.

§ 13. 1. Fundusz rezerwowy służy w pierwszej kolejności na pokrycie strat z całokształtu działalności, wykazanych w kwartalnych i rocznym sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstwa.

2. Pokrycie strat, wykazanych w sprawozdaniu finansowym (ust. 1), polega na przelaniu środków z rachunku funduszu rezerwowego na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa, natomiast rozliczenie funduszu rezerwowego z tego tytułu następuje na podstawie rozliczenia wyników po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego.

3. Sfinansowanie ponadplanowych usług nierecentnych (§ 5 ust. 2 pkt 3 uchwały) polega na pokryciu środkami funduszu rezerwowego należnej dopłaty do tych usług, której przedsiębiorstwo nie może otrzymać w trybie ustalonym w § 8 ust. 4 uchwały.

4. Pokrycie środkami funduszu rezerwowego strat, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 5 uchwały, obejmuje również straty na sprzedaży przecenionych materiałów, wyrobów lub produkcji nie zakończonej tych wyrobów.

5. Przelewy środków z rachunku funduszu rezerwowego na cele, o których mowa w § 5 ust. 2 uchwały, następują na podstawie dyspozycji dyrektora przedsiębiorstwa.

6. Przedsiębiorstwo jest obowiązane składać informację prezydium rady narodowej o każdorazowym wydatkowaniu środków z funduszu rezerwowego na pokrycie strat z całokształtu działalności.

3. Odpisy na fundusze: rozwoju, statutowy i inwestycyjno-remontowy.

§ 14. 1. Fundusz rozwoju przedsiębiorstwa tworzy się:

- 1) w okresach miesięcznych — z zaliczkowych odpisów w wysokości $\frac{1}{3}$ kwoty planowanego na kwartał odpisu, a w okresach kwartalnych (rocznym) — z pozostałej części zysku po dokonaniu wpłat do budżetu, odpisów na fundusz zakładowy i odpisów na fundusz rezerwowy (§ 6 ust. 1 uchwały),
 - 2) z nadwyżek funduszu statutowego na początek roku.
2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów z zysku na fundusz rozwoju w terminach określonych w § 12 ust. 1—3.

§ 15. Fundusz rozwoju przeznaczony jest:

- 1) na pokrycie niedoboru funduszu statutowego na początek roku,
- 2) na pokrycie planowanego wzrostu własnych środków obrotowych w ciągu roku w granicach ich pokrycia funduszami własnymi w obrocie,
- 3) w pozostałej części — na fundusz inwestycyjno-remontowy.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwo dokonuje w okresach kwartalnych pod datą ostatniego dnia kwartału odpisów z funduszu rozwoju na fundusz statutowy z tytułu planowanego pokrycia środków obrotowych (§ 15 pkt 1 i 2). Środki funduszu rozwoju przeznaczone na ten cel pozostają na rachunku rozliczeniowym przedsiębiorstwa.

2. Przedsiębiorstwo dokonuje odpisów z funduszu rozwoju na fundusz inwestycyjno-remontowy:

1) miesięcznie — w wysokości $\frac{1}{3}$ planowanego odpisu kwartalnego,

2) kwartalnie — zgodnie z przepisem § 15 pkt 3.

Odpisy i przelewy środków z tego tytułu z rachunku rozliczeniowego na rachunek środków funduszu inwestycyjno-remontowego są dokonywane w terminach określonych w § 12 ust. 1 i 2.

3. Ostatecznie rozliczenie funduszu rozwoju z funduszem statutowym i inwestycyjno-remontowym następuje na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.

4. Dopłaty budżetowe.

§ 17. 1. Wysokość dopłat budżetowych ustalana jest przy uchwalaniu planu i budżetu właściwej rady narodowej i powinna uwzględniać wszelkie formy działalności podstawowej przedsiębiorstwa łącznie.

2. Dopłata budżetowa powinna zapewniać planowaną marżę zysku w wysokości:

- 1) 5% — w jednobranżowych przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej,
- 2) 3% — w pozostałych przedsiębiorstwach zgodnie z § 8 ust. 1 uchwały.

3. Przedsiębiorstwo otrzymuje od wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej ogólne sumy planowanej wysokości dopłat budżetowych dla zadań określonych w planie rocznym, stanowiących podstawę ustalania dopłat, przy czym ogólne sumy i wysokość dopłat budżetowych powinny być zróżnicowane i ustalane na poszczególne kwartały na podstawie szczegółowych planów kwartalnych z uwzględnieniem występującej w przedsiębiorstwie sezonowości.

4. Zwiększenie w ciągu roku planowanej dopłaty budżetowej z tytułu przekroczenia planu usług deficytowych przedsiębiorstwa uzależnia się od przyznania przez prezydium rady narodowej dodatkowej dopłaty na zasadach ustalonych w § 8 ust. 4 uchwały.

§ 18. Wysokość dopłaty budżetowej powinna być ustalana:

- 1) w jednobranżowych przedsiębiorstwach wodociągów i kanalizacji oraz rozdzielniach wody — w stosunku do 1 m³ sprzedanej wody,
- 2) w jednobranżowych przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej — w stosunku do przebiegu wozu na trasie o długości jednego kilometra (wozokilometr),
- 3) w przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej nie wymienionych w pkt 1 i 2 — proporcjonalnie do wartości sprzedaży działalności podstawowej.

§ 19. 1. W terminie do dnia 7 każdego miesiąca przedsiębiorstwo otrzymuje zaliczkowo jedną trzecią planowanej na kwartał dopłaty budżetowej.

2. W kwartalnych i rocznych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwo wykazuje należne za dany okres sprawozdawczy dopłaty budżetowe. W terminie 7 dni od daty ustalonej dla sporządzenia kwartalnego i rocznego sprawozdania finansowego wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej przekazuje różnicę należnych przedsiębiorstwu dopłat budżetowych.

3. Przy ustalaniu i rozliczaniu należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwo sporządza raz na kwartał zestawienie na formularzach według wzoru Min. Fin. nr 2093, 2094, 2095.

4. Jeżeli przekazane przedsiębiorstwu zaliczkowo dopłaty budżetowe na wyrównanie różnic opłat i stawek taryfowych przekraczają kwotę należnych dopłat, organ finansowy zalicza nadpłacone kwoty na poczet okresu następnego lub zażąda zwrotu tych kwot w określonym terminie.

§ 20. Organ finansowy może wstrzymać przekazanie należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwom, które nie składają rozliczeń i nie dokonują wpłat w obowiązujących terminach.

§ 21. 1. W przedsiębiorstwie wodociągowo-kanalizacyjnym dla ustalenia i rozliczenia przypadającej przedsiębiorstwu w okresie sprawozdawczym dopłaty budżetowej do 1 m³ sprzedanej wody (wzór Min. Fin. nr 2093) przyjmuje się:

- 1) w planie — planowaną do sprzedaży ilość m³ wody, pomnożoną przez kwotę stanowiącą różnicę między planowanym jednostkowym kosztem własnym sprzedaży działalności podstawowej, zwiększonym o 3% marży zysku, a planowaną średnią ceną sprzedaży,
- 2) w wykonaniu — faktycznie sprzedaną ilość m³ wody podlegającą dopłacie budżetowej (§ 17 ust. 3 i 4), pomnożoną przez planowaną kwotę dopłaty budżetowej do 1 m³ wody.

2. Przez planowaną średnią cenę sprzedaży należy rozumieć ogólną wartość planowanej sprzedaży działalności podstawowej bez dopłaty budżetowej, podzieloną przez ilość planowanych do sprzedaży m³ wody.

3. Planowany jednostkowy koszt własny sprzedaży ustala się dzieląc sumę planowanych na dany okres kosztów wszystkich form działalności podstawowej łącznie, zwiększonych o 3% marży zysku, przez ilość m³ wody planowanych do sprzedaży w tym samym okresie.

4. Należne przedsiębiorstwu dopłaty budżetowe za okres sprawozdawczy oblicza się od początku roku do ostatniego dnia okresu sprawozdawczego i zmniejsza się je o dopłaty za poprzednie kwartały danego roku.

§ 22. 1. W przedsiębiorstwie komunikacji miejskiej podstawą do ustalenia i rozliczenia dopłaty budżetowej są wozokilometry w poszczególnych trakcjach (wzór Min. Fin. nr 2095).

2. Przez poszczególne trakcje należy rozumieć trację tramwajową, autobusową, trolejbusową, taksówkową osobową, taksówkową bagażową i mikrobusową.

§ 23. 1. W planie usług przewozowych należy dla każdej trakcji wyodrębnić, w ramach ogólnej ilości wozokilometrów, wozokilometry wykonywane przez wozy dodatkowe w godzinach największego nasilenia ruchu (godziny szczytu).

2. Szczegółowe określenie wozokilometrów i zasady ich planowania oraz zasady opracowywania rozkładów jazdy dla poszczególnych trakcji ustalają odrębne wytyczne.

§ 24. 1. W celu obliczenia planowanej dopłaty budżetowej w poszczególnych trakcjach należy od kwoty planowanych kosztów danej trakcji, zwiększonych o 5% marży zysku, odjąć planowaną wartość sprzedaży w tej trakcji.

2. W trakcjach deficytowych oraz w trakcjach wykazujących rentowność poniżej 5% różnica, o której mowa w ust. 1, stanowi planowaną dopłatę budżetową dla danej trakcji.

3. W trakcjach wykazujących rentowność powyżej 5% różnica ta stanowi część zysku, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową dla trakcji określonych w ust. 2.

4. Planowana dopłata budżetowa do całokształtu działalności podstawowej przedsiębiorstwa stanowi sumę dopłat budżetowych w trakcjach deficytowych (ust. 2), zmniejszoną o nadwyżkę wymienioną w ust. 3.

§ 25. W celu rozliczenia planowanej dopłaty budżetowej w poszczególnych trakcjach przedsiębiorstwo ustala:

- 1) planowaną dopłatę do 1 wozokilometra — wynikającą z podzielenia ogólnej sumy planowanej dopłaty dla danej trakcji przez planowaną do wykonania liczbę wozokilometrów,
- 2) planowany koszt 1 wozokilometra — wynikający z podzielenia planowanych kosztów danej trakcji, zwiększonych o 5% marży zysku, przez liczbę planowanych do wykonania wozokilometrów.

§ 26. 1. Niewykonanie zaplanowanych wozokilometrów przez wozy całodienne i wozy dodatkowe w godzinach szczytu w trakcjach objętych planowaną dopłatą budżetową stanowi podstawę do zmniejszenia w przedsiębiorstwie planowanej dopłaty budżetowej.

2. Kwotę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową, oblicza się mnożąc brakującą do planu liczbę wozokilometrów, nie wykonanych przez wozy całodienne i wozy dodatkowe w godzinach szczytu, przez planowaną dopłatę do 1 wozokilometra w każdej trakcji.

§ 27. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo przekroczy zaplanowaną liczbę wozokilometrów w trakcjach planowo deficytowych, może otrzymać dodatkową dopłatę budżetową:

- 1) na wozokilometry wykonane ponad plan przez wozy całodienne w wysokości planowanej dopłaty budżetowej do 1 wozokilometra,
- 2) na wozokilometry wykonane ponad plan przez wozy dodatkowe w godzinach szczytu w wysokości planowanego kosztu 1 wozokilometra (§ 25 pkt 2).

2. Kwotę dodatkowej dopłaty budżetowej oblicza się mnożąc:

- 1) liczbę wykonanych wozokilometrów (ust. 1 pkt 1) przez planowaną dopłatę budżetową do 1 wozokilometra,
- 2) liczbę wykonanych wozokilometrów (ust. 1 pkt 2) przez planowany koszt 1 wozokilometra.

3. Dopłaty dodatkowe nie mogą występować w trakcji taksówkowej.

§ 28. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona w trakcjach objętych planowaną dopłatą budżetową dodatkowe wozokilometry w jednych trakcjach i jednocześnie nie wykona planu wozokilometrów w innych trakcjach, wówczas ustala się:

- 1) dodatkową dopłatę za dodatkowe wozokilometry (§ 27),
- 2) kwotę z tytułu niewykonania planu wozokilometrów (§ 26),
- 3) różnicę między dodatkową dopłatą a kwotą z tytułu niewykonania planu wozokilometrów, przy czym różnica ta stanowi bądź zmniejszoną dodatkową dopłatę budżetową, bądź — gdy kwota za niewykonanie wozokilometrów jest większa od dodatkowej dopłaty — sumę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową.

§ 29. 1. Podstawą do ustalenia i rozliczenia należnej przedsiębiorstwu w okresie sprawozdawczym dopłaty budżetowej, obliczonej proporcjonalnie do wartości sprzedaży (§ 18 pkt 3), jest kwota planowanej dopłaty budżetowej za okres sprawozdawczy, liczony od początku roku do końca okresu sprawozdawczego (wzór Min. Fin. nr 2094).

2. Planowaną kwotę dopłaty budżetowej otrzymuje się przez odjęcie od planowanych kosztów własnych sprzedaży działalności podstawowej, zwiększonych o 3% marży zysku, planowanej na ten sam okres wartości sprzedaży działalności podstawowej. Otrzymaoną w ten sposób dopłatę budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy.

3. Dla ustalenia należnej dopłaty budżetowej za okres sprawozdawczy należy:

- 1) obliczyć planowaną stawkę dopłaty budżetowej na 1 zł sprzedaży, którą otrzymuje się przez podzielenie planowanej sumy dopłaty budżetowej bez podatku obrotowego za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez sumę wartości sprzedaży działalności podstawowej bez dopłaty budżetowej za ten sam okres,
- 2) pomnożyć sumę wartości faktycznej sprzedaży działalności podstawowej podlegającej dopłacie budżetowej (§ 17 ust. 3 i 4) za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego — przez stawkę planowanej dopłaty budżetowej na 1 zł wartości sprzedaży, wynikającą z obliczenia określonego w pkt 1.

Ustalona dopłata budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy. Uzyskana w ten sposób kwota stanowi sumę należnej dopłaty budżetowej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego.

4. Sumę należnej dopłaty budżetowej za dany kwartał otrzymuje się przez odjęcie od kwoty ustalonej w sposób określony w ust. 3 kwot dopłat budżetowych należnych za ubiegłe kwartały okresu sprawozdawczego.

5. Przepisy końcowe.

§ 30. Organy finansowe badają przebieg i sprawdzają prawidłowość rozliczeń przedsiębiorstw na podstawie otrzymywanych rocznych zadań planowych, rozliczeń okresowych i rocznych, a także na podstawie wskaźników z planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw.

§ 31. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. M. Zubelewicz

62

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 24 stycznia 1969 r.

w sprawie umundurowania pracowników organów do spraw leśnictwa oraz ochrony przyrody prezydentów rad narodowych.

Na podstawie § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie umundurowania i odznak służbowych pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych i innych organów resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego (Dz. U. z 1954 r. Nr 57, poz. 285 i z 1958 r. Nr 11, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie umundurowania i odznak służbowych pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych i innych organów resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego (Dz. U. z 1954 r. Nr 57, poz. 285 i z 1958 r. Nr 11, poz. 41) rozciąga się na pracowników właściwych do spraw leśnictwa oraz ochrony przyrody organów prezydentów rad narodowych, którzy zajmują następujące stanowiska służbowe:

- 1) zastępca kierownika wydziału,
- 2) kierownik oddziału,

- 3) wojewódzki konserwator przyrody,
- 4) miejski konserwator przyrody,
- 5) wojewódzki inspektor do spraw technicznych,
- 6) kierownik referatu,
- 7) starszy inspektor,
- 8) starszy referent do spraw technicznych,
- 9) inspektor,
- 10) referent do spraw technicznych,
- 11) praktykant.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 czerwca 1959 r. w sprawie umundurowania pracowników organów administracji leśnej prezydentów rad narodowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 312).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oплата za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 100,— zł, półrocznie 60,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 30 listopada. Prenumeratę można zgłaszać wstecz za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacają prenumeratę po tych terminach, wysyła pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzydziestodniowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1551-91-11746. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakład nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 245.

Cena 2,40 zł